

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 12/20
Λουξεμβούργο, 4 Φεβρουαρίου 2020

Απόφαση στην υπόθεση C-447/18
UB κατά Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

**Εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει τη χορήγηση συμπληρωματικής παροχής
θεσπισθείσας υπέρ ορισμένων αθλητών υψηλού επιπέδου αποκλειστικώς στους
πολίτες του οικείου κράτους μέλους παρακωλύει την ελεύθερη κυκλοφορία των
εργαζομένων**

Με την απόφαση Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava (C-447/18), η οποία εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2019, το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011 που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων¹, το οποίο προβλέπει ότι εργαζόμενος που είναι υπήκοος ενός κράτους μέλους απολαύει, στο έδαφος των λοιπών κρατών μελών, των ιδίων κοινωνικών πλεονεκτημάτων με τους ημεδαπούς εργαζομένους, αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία εξαρτά τη χορήγηση συμπληρωματικής παροχής που καταβάλλεται σε ορισμένους αθλητές υψηλού επιπέδου, οι οποίοι έχουν εκπροσωπήσει το εν λόγω κράτος μέλος ή τα προκάτοχα αυτού κράτη στο πλαίσιο διεθνών αθλητικών διοργανώσεων, από την προϋπόθεση ότι ο αιτών έχει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους.

Εν προκειμένω, ένας Τσέχος υπήκοος (που επέλεξε την ιθαγένεια αυτή κατά τη διάλυση της Τσεχικής και Σλοβακικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας) ο οποίος έχει την κατοικία του στο έδαφος που αποτελεί σήμερα σλοβακική επικράτεια και ο οποίος κατέκτησε χρυσό και αργυρό μετάλλιο σε ευρωπαϊκά και παγκόσμια πρωτάθλημα χόκεϊ επί πάγου, ως μέλος της εθνικής ομάδας της Τσεχοσλοβακικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας, έλαβε απορριπτική απάντηση ως προς την αίτησή του για τη χορήγηση συμπληρωματικής παροχής θεσπισθείσας υπέρ ορισμένων αθλητών υψηλού επιπέδου, οι οποίοι έχουν εκπροσωπήσει τη Σλοβακία ως μέλη εθνικών ομάδων, λόγω του ότι δεν διέθετε τη σλοβακική ιθαγένεια. Εξάλλου, κατά την προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο ενδιαφερόμενος εργαζόταν σε δημοτικό σχολείο και συνέχισε να ασκεί την εργασία αυτή μετά την προσχώρηση.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η επίμαχη συμπληρωματική παροχή εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας². Πράγματι, κατά το Δικαστήριο, η συμπληρωματική παροχή δεν εμπίπτει στην έννοια της «παροχής γήρατος», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού που προσδιορίζει τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης στους οποίους έχει εφαρμογή ο κανονισμός 883/2004. Συναφώς, το Δικαστήριο επισήμανε ότι ο ουσιώδης σκοπός της συμπληρωματικής παροχής συνίσταται στην ανταμοιβή των δικαιούχων της για τα επιτεύγματα που πραγματοποίησαν στον αθλητικό τομέα εκπροσωπώντας τη χώρα τους, στοιχείο το οποίο εξηγεί, αφενός, την άμεση χρηματοδότηση από το κράτος, εκτός των πηγών χρηματοδοτήσεως του εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και ανεξαρτήτως των εισφορών που καταβάλλουν οι δικαιούχοι του εν λόγω συστήματος, και, αφετέρου, το ότι η εν λόγω συμπληρωματική παροχή καταβάλλεται μόνο σε ιδιαιτέρως περιορισμένο αριθμό αθλητών. Εξάλλου, προσέθεσε ότι η

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1). Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού αποτελεί ειδικότερη έκφραση του κανόνα της ίσης μεταχείρισεως που καθιερώνει το άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ στον συγκεκριμένο τομέα της χορηγήσεως κοινωνικών πλεονεκτημάτων.

² Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ 2004, L 200, σ. 1).

καταβολή της συμπληρωματικής παροχής δεν εξαρτάται από το δικαίωμα του δικαιούχου να λαμβάνει σύνταξη γήρατος, αλλά αποκλειστικώς από την υποβολή σχετικής αιτήσεως εκ μέρους του δικαιούχου.

Εν συνεχεία, αφού διευκρίνισε ότι ο οικείος εργαζόμενος, ενώ δεν μετέβαλε τον τόπο κατοικίας του, περιήλθε, λόγω της προσχωρήσεως στην Ένωση του κράτους του οποίου είναι υπήκοος και του κράτους στο έδαφος του οποίου έχει ορίσει την κατοικία του, σε κατάσταση διακινούμενου εργαζομένου, το Δικαστήριο έκρινε ότι η επίμαχη εν προκειμένω συμπληρωματική παροχή εμπίπτει στην έννοια του «κοινωνικού πλεονεκτήματος», κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 492/2011. Στο πλαίσιο αυτό, διαπίστωσε ότι η δυνατότητα διακινούμενου εργαζομένου να ανταμειφθεί, καθ' όμοιο τρόπο με τους εργαζομένους που είναι υπήκοοι του κράτους μέλους υποδοχής, για τις εξαιρετικές αθλητικές επιδόσεις που επέτυχε εκπροσωπώντας το εν λόγω κράτος μέλος ή τα προκατόχα αυτού κράτη μπορεί να συμβάλει στην ενσωμάτωση του ως άνω εργαζομένου στο εν λόγω κράτος μέλος και, επομένως, στην επίτευξη του σκοπού της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων. Το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης συμπληρωματική παροχή έχει ως αποτέλεσμα όχι μόνο να παρέχει στους δικαιούχους της οικονομική εξασφάλιση που αποβλέπει, μεταξύ άλλων, στο να αντισταθμισθεί η έλλειψη πλήρους ένταξης στην αγορά εργασίας κατά τη διάρκεια των ετών που αφιερώνονται στην ενασχόληση με ένα άθλημα σε υψηλό επίπεδο, αλλά επίσης, και κυρίως, να τους προσδώσει ιδιαίτερο κοινωνικό κύρος λόγω των αθλητικών επιδόσεων που επέτυχαν στο πλαίσιο μιας τέτοιας εκπροσωπήσεως.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι ένα κράτος μέλος που χορηγεί τέτοια συμπληρωματική παροχή στους ημεδαπούς εργαζομένους δεν μπορεί να αρνείται τη χορήγησή της στους εργαζομένους που είναι υπήκοοι των λοιπών κρατών μελών, διότι άλλως θα εισήγε δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγένειας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582